

at nyde Statsunderstøttelse. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Løsning vil frembyde sig som det naturlige Kompromis, og det glædede mig at høre, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) syntes at have en lignende Fornemmelse. Han tilsagde endogsaa sin Stemme, hvis Lovforslaget ikke paa anden Maade skulde kunne føres igennem Rigsdagen. Jeg har altsaa en Fornemmelse af, at denne Tanke paa en eller anden Maade, under en eller anden Form, dukker op igen, men da jeg, som sagt, er uden højt flyvende Tanker, uden Forfatterforfængelighed, uden Mæglerægerrighed o. s. v., vil jeg gerne paa det nuværende Tidspunkt for at antyde min Loyalitet overfor det i Fjor indtagne Standpunkt tage mit Ændringsforslag tilbage. Jeg ønsker dog endnu en Gang bekræftet, at jeg har forstaaet det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds rigtigt, naar jeg har opfattet hans Udtalelser saaledes, at han ikke nærer nogen Betænkelighed ved at gaa med til Loven udfra den Betragtning, at det er Ubemidledheden, Lovforslaget tydeligt og klart har peget paa, og hvorpaa hele Eftertrykket ogsaa ved Lovens praktiske Gennemførelse maa lægges.

J. Andersen: Jeg forstaaer ikke, at der kan være nogen som helst Tvivl om, hvad der menes med Begyndelsen af § 6, naar der staar, at „som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen“ o. s. v. Jeg føler mig aldeles sikker paa, at naar dette bliver til Lov, kan en Velhaver, fordi han giver sig til at være Lønarbejder, ikke gaa hen og faa Statsunderstøttelse paa samme Maade som de ubemidlede; det er aldeles givet, at saadan kan det ikke gaa. Ej heller kan den Lønarbejder, der ved at tjene en stor Løn gennem lang Tid bliver Velhaver, i Henhold hertil vedblive at nyde den Statsunderstøttelse, de ubemidlede har Krav paa. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) finder, at dette er klart nok.

Kierkegaard: Jeg ønsker at gøre to ganske korte Bemærkninger, den ene angaar Udtrykket „Lønarbejder“, den anden Overflytningsspørgsmaalet. Angaaende Udtrykket Lønarbejder skal jeg sige, at siden den daværende Sygekasseinspektørs Skrivelse af 5 Februar 1900 førtes ud i Livet, har det været den almindelige Opfattelse, at en Lønarbejder qua Lønarbejder havde

Ret til at være selvskrevet Medlem af en Sygekasse, idet man har støttet sig til den nævnte Skrivelse. Et andet Spørgsmaal er det, om Sygekasseinspektørens Skrivelse staar i nøje Overensstemmelse med det, hvorpaa han støtter sin Skrivelse, og det betvivler jeg i høj Grad. Den daværende Sygekasseinspektør skriver i sin ommeldte Skrivelse: „Først skal da bemærkes, at Arbejdskommissionen af 1885 under sin Udarbejdelse af Forslaget til Sygekasseloven gik ud fra, at enhver til Arbejderklassen hørende Person var at anse for ubemidlet og derfor kunde være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse“ o. s. v. Jeg staar her med Arbejdskommissionens Betænkning i Haanden og ønsker at oplyse følgende. Det er ganske rigtigt, hvad allerede er nævnt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at man i Arbejdskommissionen af 1885 gik ud fra, at Hensigten ikke kan være at knytte Sygekasserne til en bestemt Stand, men at Hensigten er, at de skal være en gensidig Forsikring for Smaakaarsfolk. Endvidere skriver bemeldte Kommission følgende Ord, som jeg ved Formandens Tilladelse skal oplæse, for at alle kan kende dem: „Lovforslaget har ved sine Udtryk villet give en Norm for Medlemmernes Art, og netop for at lade Grænsen være noget mere svømmende har man som foran nævnt ikke i selve Loven ønsket at indføre de vanskeligere paaviselige Indtægtsstørrelser. Men for dog noget mere præcist at angive Kommissionens Standpunkt kan det siges, at med en aarlig Indtægt, der utvivlsomt overstiger paa Landet 1,000 Kr., i Købstæderne 1,200 Kr. og i København 1,600 Kr., bør man efter Kommissionens Tanke ikke kunne faa Adgang til de anerkendte Sygekasser og dermed til Statstilskud til sin Sygeforsikring“. Hvis det ikke er rene og klare Ord, forstaaer jeg ikke, hvorledes Ord kan være klare. Selve Arbejdskommissionen af 1885 har altsaa haft den Opfattelse, at Lønarbejderne har Ret til at være Medlemmer af en Sygekasse, men hvis deres Indtægter overstiger 1,600 Kr. — det var Beløbet altsaa i 1885, nu siger vi 1,800 Kr. med Tillæg af 150 Kr. for det første Barn og 100 Kr. for hvert af de følgende —, bør selv en Lønarbejder ikke være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Det staar i Betænkningen, og derfor kan jeg ikke forstaa, hvordan den daværende Sygekasseinspektør har kunnet skrive, som han har gjort, i sin bekendte Skrivelse, thi det var ikke Arbejdskommissionens Mening, at enhver Ar-